

[Mimi Jakobsen]

Jeg tror, det er meget gavnligt, at folketin- get kan diskutere fiskeriets problemer uden at være under pres fra aktionerende fiskere, der foranstalter ulovlige blokader. Sådanne blokader har meget uheldige bivirkninger både for hele samfundet, som vi så det for nylig, og for fiskerne selv, for fiskerne må forstå, at sådanne blokader medfører en blo- kering af politikerne og de politiske beslut- ninger.

Vi har tidligere fra CDs side kraftigt taget afstand fra metoderne, og vi vil endnu en gang gøre opmærksom på, at fordi man fra regeringen tilsyneladende har givet grønt lys for lignende aktiviteter i forbindelse med Christiania, i forbindelse med Frøstruplejren, bør dette ikke forlede besindige folk til efter- ligning. Metoderne bliver nu engang ikke rigtigere af, at de bliver anvendt til søs. Lad os håbe, at fiskerne har forstået, at dette ikke er en farbar vej.

Men problemerne er jo mange, og man kan ikke sige, at det er de danske fiskeres egen skyld, at de er kommet ud i en krise, lige så lidt som det er tyske, hollandske eller britiske fiskeres egen skyld, at de er kommet ud i samme krise eller lignende kriser.

Der er givetvis flere elementer, der har bidraget til krisen. Ét problem er måske, at man ikke i tide har lyttet til havbiologernes advarsler mod overfiskning af havene. Det er da meget muligt, at havbiologerne har været for pessimistiske i deres skøn, og så håber vi naturligvis, at nye undersøgelser vil vise dete. Men bare at opfordre til at fiske løs er ganske uforvarligt, også selv om frem- skridtspartiet har stillet sig som garant for, at der fortsat er torsk nok. Fiskerne selv vil næppe tilslutte sig sådanne letsindigheder. Det er ganske givet, at kvoteringsordningerne er kommet for at blive, også fordi deres vigtigste formål netop er at forbedre fiskebe- standen såvel kvalitets- som kvantitetsmæs- sigt.

Et andet problem er, at der i de senere år er bygget for mange fangstskibe med en så moderne og så effektiv udrustning, at der muliggøres en rovdrift inden for fiskeriet, som kun giver kortsigtede gevinster. At fi- skerne muligvis med god grund kan føle sig opmuntret til sådanne investeringer, er en anden sag.

Det er også muligt, at regeringen ikke har optrådt fast nok i forhandlingerne med vore

nabolande, med svenskerne eller med de kommunistiske lande langs Østersøkysten eller for den sags skyld i EF.

Det er ikke let at besvare alle disse spørgs- mål fyldestgørende, for der ligger jo nok en sandhed gemt i alle disse kritikpunkter. Men hvad det kommer an på, er jo ikke spørgs- målet om skyld eller ikke-skyld. Det gælder om at finde nogle praktiske løsninger, der også kan give dansk fiskeri en tålelig og ri- meligt sikker fremtid, og spørgsmålet er så: hvor finder man disse løsninger?

På længere sigt er det af afgørende betyd- ning, at man finder frem til en EF- markedsordning for fiskeriet. Vi ved alle, hvad en EF-markedsordning for landbruget har betydet, og målet må være det sikker- hedsnet, som en markedsordning for fiskeriet inden for fællesmarkedet ville være. At give EF skylden for den nuværende krise inden for fiskerierhvervet er selvfølgelig helt hen i vejret, og jeg synes ikke engang, at der over- hovedet skal bruges mere tid på det. Men det er jo muligt, at den anden side af salen vil komme tilbage til det senere.

Det er klart, at de øjeblikkelige problemer ikke er løst med de fremtidige langsigtede løsninger inden for EF. Det er ganske nød- vendigt at gennemgå fiskeriets struktur for at finde frem til, om tallet af fiskerfartøjer er for stort i forhold til de tilstedeværende fangstmuligheder, selvfølgelig under hensyn- tagen til internationale aftaler. Vi har hørt det synspunkt, at antallet af fiskerfartøjer burde nedsættes med ca. 1/3. Jeg skal ikke udtale mig om, hvilke reduktioner der skal til, men det er givet, at den påtænkte kutter- statistik vil være et skridt på vejen til en un- dersøgelse af disse problemer. Denne betrag- ning falder også godt i tråd med EFs planer om en tilskudsordning for ophugning af ældre både og om præmier for oplægninger.

Jeg vil gerne til sidst spørge ministeren om, hvor langt man inden for EF er kommet med planerne om en markedsordning for fiskeriet og om tilskudsordninger til struktur- forbedringer inden for fiskerierhvervet. End- videre vil jeg gerne have oplyst, om ministe- ren vil tage initiativ til eller eventuelt har taget initiativ til en undersøgelse af, om an- dre og nye fiskearter eventuelt kunne være egnet til menneskeføde. Kunne man tænke sig, at der ligger nye muligheder for erhver- vet her, nogle muligheder, som måske på